

Κείμενο 1

[Ένας ιδιαίτερος αγώνας δρόμου!]

Το παρακάτω κείμενο είναι είδηση που αναρτήθηκε στον ιστότοπο <https://neoskosmos.com> στις 8.7.2018. Αναφέρεται σε αγώνα δρόμου που οργάνωσαν στην Αθήνα τα αδέρφια Αντετοκούνμπο, αθλητές στο NBA, γνωστό πρωτάθλημα καλαθοσφαίρισης.

Την δική τους... ασίστ στην κοινωνική δράση έδωσαν για άλλη μια φορά ο Γιάννης και ο Θανάσης Αντετοκούνμπο, καθώς διοργάνωσαν έναν αγώνα δρόμου στην Αθήνα, με σκοπό τα έσοδα να δοθούν για φιλανθρωπικούς σκοπούς. Ο αγώνας 5 χιλιομέτρων ξεκίνησε μπροστά από το γήπεδο μπάσκετ του Τρίτωνα στα Σεπόλια¹, το οποίο αποτελεί σημείο αναφοράς για την πορεία των δύο Ελλήνων άσων, και τερμάτισε στο Καλλιμάρμαρο².

Λίγο πριν την εκκίνηση και παρουσία όλων όσων έσπευσαν να ανταποκριθούν στο κάλεσμά τους, ο Γιάννης Αντετοκούνμπο είπε από μικροφώνου: «Θέλω να σας ευχαριστήσω όλους όσοι ήρθατε εδώ. Αυτόν τον αγώνα, που διοργανώνουμε σήμερα, τον ξεκινάμε από εδώ, γιατί θέλαμε να δείξουμε σε όλους ότι δεν πρέπει να ξεχνάς από πού ξεκινάς. Έτσι παραμένεις σεμνός και ταπεινός. Όλοι μαζί θα αλλάξουμε τον κόσμο, γιατί ένας άνθρωπος μόνο δεν μπορεί να τον αλλάξει. Θα αλλάξουμε όλοι μαζί την Ελλάδα και θα ανεβούμε πάλι πολύ ψηλά». Από την δική του μεριά ο Θανάσης πρόσθεσε: «Έτσι κάνουμε πιο ηχηρό το μήνυμά μας. Να βοηθήσουμε ο ένας τον άλλο και όλοι μαζί».

Οι δεσμοί του Γιάννη και του Θανάση με τη γειτονιά που μεγάλωσαν είναι κάτι παραπάνω από ισχυροί και διατηρούνται αναλλοίωτοι στο πέρασμα του χρόνου, με τα αδέρφια Αντετοκούνμπο να βρίσκουν πάντα αφορμές για να επιστρέφουν στα Σεπόλια. «Δεν πρέπει ποτέ να ξεχνάς από πού ξεκίνησες και τα άτομα που σε βοήθησαν, γιατί, αν ξεχάσεις, παίρνουν τα μυαλά σου αέρα», λέει με αφοπλιστική ειλικρίνεια ο Γιάννης Αντετοκούνμπο, με τον Θανάση να συμφωνεί μαζί του και να συμπληρώνει πως «δεν θέλεις να ξεχνάς από πού ξεκίνησες. Αυτό σου δίνει κίνητρο να γίνεσαι κάθε μέρα καλύτερος».

---

¹ Πολυπληθής γειτονιά του κέντρου της Αθήνας

² «Καλλιμάρμαρο» ονομάζεται το Παναθηναϊκό Στάδιο, το παλαιότερο στάδιο της Αθήνας, που βρίσκεται ανατολικά του Ζαπείου, στη Λεωφόρο Βασιλέως Κωνσταντίνου.

Φέτος, αφορμή για να επιστρέψουν στη γειτονιά τους είναι το Antetokounbros 5K Run, ο αγώνας δρόμου που έγινε το Σάββατο με αφετηρία το γήπεδο μπάσκετ του Τρίτωνα στα Σεπόλια και τερματισμό το Καλλιμάρμαρο, με τους συμμετέχοντες, που θα τρέξουν δίπλα στους αδελφούς Αντετοκούνμπο, να μεταφέρουν το μήνυμα «είμαστε όλοι αδέρφια», στηρίζοντας παράλληλα και τον φιλανθρωπικό σκοπό της συγκεκριμένης ενέργειας.

Κείμενο 2

[Έκρυβα τα βιβλία κάτω από τις Μανίνες³]

Το παρακάτω απόσπασμα προέρχεται από το πεζογράφημα της Σοφίας Νικολαΐδου «Το χρυσό βραχιόλι. Αληθινοί άνθρωποι αφηγούνται τις ιστορίες τους» (Αθήνα 2019: Εκδ. Μεταίχιμο).

Ήμουν καλή μαθήτρια, η καλύτερη. Όχι πως ήταν και κανένα επίτευγμα, δεν είχαμε καλούς μαθητές στην τάξη. Η μόνη που πέρασα στο Πανεπιστήμιο. Το ότι υπήρχαν και άλλοι που διάβαζαν το κατάλαβα στο πρώτο έτος, όταν τους είδα στη Σχολή.

Χάζεψα στην αρχή, ιδίως με αυτούς από τα Κολέγια, είχαμε αρκετούς τέτοιους τότε, είχαν ανέβει από την Αθήνα, για να σπουδάσουν. Ήξεραν τι θα πει βιβλιογραφία, γνώριζαν πώς δουλεύει μια βιβλιοθήκη, έτοιμοι, πανέτοιμοι. Μου θύμιζαν αθλητές που έχουν καλά παπούτσια και καλό προπονητή. Εγώ αισθανόμουν σαν να ήρθα από την Αφρική. Έτρεχα κι εγώ, αλλά ήμουν ξυπόλυτη. Δεν είχα κανέναν να μου δείξει πώς γίνονται τα πράγματα, έπρεπε όλα να τα βρω μόνη μου. Χρειάστηκε ν' ανακαλύψω τον τροχό. Εκ των υστέρων λέω, δεν πειράζει, πάντα κάτι μαθαίνεις κι οι δυσκολίες κέρδος είναι. Τότε είχα τρομάξει. Εκείνοι ήξεραν τα πάντα κι εγώ δεν ήξερα τίποτα.

Ποτέ δεν βαρυγκώμησα, ποτέ δεν είπα αυτό το μάθημα δεν μου αρέσει, δεν θα το διαβάσω. Στη γειτονιά μου ήμουν η μόνη που αγόραζα βιβλία εξωσχολικά. Αφού, καμιά φορά, τα έκρυβα κάτω από τις Μανίνες, για να μη φαίνονται. Όχι πως με κορόιδευαν, είχα ασυλία, δεν ξέρω πώς έγινε, πάντως είχα. Κι αυτός ο συμμαθητής που σου έλεγα, το χουλιγκάνι, έβγαινε στο διάλειμμα, γυρνούσε την αλυσίδα σαν λάσο, ακόμα θυμάμαι τον ήχο, σσσσσςςςς έκανε, όποιος την πειράξει θα έχει να κάνει μαζί μου. Με φρόντιζαν σαν σπάνιο πουλί.

Αφού να φανταστείς, μετά από χρόνια ...

(Σταματά για λίγο, χάνεται σε σκέψεις, συγκινείται.)

---

³ «Μανίνα»: εφηβικό περιοδικό για κορίτσια κατά τη δεκαετία του 1980.

Μετά από χρόνια, που λες, είχα περάσει από τη γειτονιά να δω τη μάνα μου. Συνάντησα έναν συμμαθητή, αθλητής ήταν, βγάλαμε πολλούς αθλητές στο σχολείο. Ήταν με την Μπε Εμ Βε, μόλις είχε κάνει γερή μεταγραφή. Περνούσε μπροστά από ένα παπουτσάδικο, σαν τώρα το θυμάμαι. Κοιτούσα τη βιτρίνα και σταμάτησε. Βγήκε και με αγκάλιασε, με φίλησε, ρώτησε, τι κάνεις, μωρέ; Κι ύστερα είπε, εμείς από εσένα περιμένουμε. Αυτό. Και ξαναμπήκε στο αμάξι του.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ποια ήταν η εκδήλωση, την οποία διοργάνωσαν οι αδελφοί Αντετοκούνμπο, και ποιος ο στόχος της; Να συνοψίσεις, σε 50-60 λέξεις, τα στοιχεία που αναφέρονται στο Κείμενο 1.

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Στη 2^η και την 3^η παράγραφο του Κειμένου 1 παρατίθενται αποσπάσματα που περιλαμβάνουν αυτούσια τα λόγια των αδελφών Αντετοκούνμπο. Ποιος είναι ο δομικός και λειτουργικός ρόλος των αποσπασμάτων αυτών;

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Να δικαιολογήσεις τη χρήση των σημείων στίξης στις παρακάτω περιπτώσεις (με υπογράμμιση στο Κείμενο 1):

Ένας ιδιαίτερος αγώνας δρόμου! (τίτλος)

Την δική τους... ασίστ στην κοινωνική δράση (1^η παράγραφος)

«είμαστε όλοι αδέρφια» (4^η παράγραφος)

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Ποια είναι η σχέση της αφηγήτριας με τους συμμαθητές της στο σχολείο και τους συμφοιτητές της στο Πανεπιστήμιο; Πώς αντιλαμβάνεσαι εσύ τη θέση της στην τοπική

κοινωνία εκείνη την εποχή (δεκαετία του 1980); Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 100 - 150 λέξεις.

Μονάδες 15